

Oređownik Pow. Leszczyńskiego

Organ urzędowy dla powiatu oraz dla miast Leszna, Rydzyny, Osieczny i Świecichowy.
(-) Nakładem i drukiem „Drukarni Leszczyńskiej” Sp. zap. z ogr. odp. w Lesznie. (-)
odpowiedzialny: Za dział urzędowy Urząd Ziemiański w Lesznie. Za dział nieurzędowy Leon Trzebiński w Lesznie. - Tel. nr. 61.

Nr. 8. Leszno, dnia 10. lutego 1921. Rok. II.

Rozporządzenie

dotyczące cen maksymalnych na okowitę skażoną.
Rozporządzeniem Ministerstwa b. dz. pr. z dnia 1 stycznia rb. L. dz. 7. b. 9040/20 oraz Urzędu dla brytusu w Poznaniu z dnia 3 stycznia br. Okólnik . 1 ustanowiono cenę maksymalną sprzedaży okowity skażonej na 33 mk. za objętościowy liter [rolumen] z względu na to, czy chodzi o okowitę białą lub letową. Podając powyższe do wiadomości i ścisłego przestrzegania zaznaczam, że detalistom wolno wydać okowitę tylko na znaczki wydawane przez Magistraty w miastach, Kom. Obwodowe po wsiach względnie poświadczeniami Powiat. Urzędu Gospodarczego. Zakazuje się sprzedawania okowity bez znaczków i prowadzenie handlu znaczkami na okowitę. Kupcy przekraczający niniejsze rozporządzenie karani będącym wynną wysokości 30 marek za każdy liter okowity sprzedanej bez znaczka, lub za każdy sprzedany znaczek na okowitę. Równej karze podlega konsument, który przydzieloną mu okowitę lub znaczki na okowitę tym odsprzedaje. Oprócz tego podlegają znalezione przy rewizji zapasy okowity i znaczki, konfiskacie.
Leszno, dnia 11. 2. 1921 r. Sebeski, Starosta.

Ustawa z dnia 23 kwietnia 1920 roku

o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych. Dziennik Ustaw R. P. z r. 1920 nr. 37, poz. 210).

Art. 1.
Celem zmniejszenia spożycia napojów alkoholowych wprowadza się ograniczenia sprzedaży napojów, zawierających więcej niż 2,5% alkoholu, wyszczególnione w art. 3-6 niniejszej ustawy. O wykluczeniu obrotu publicznego napojów zawierających niżej wymienioną ilość alkoholu, rozstrzygać będzie Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sfarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 2.
Ograniczenia te dotyczą sprzedaży i podawania wymienionych napojów zarówno w naczyniach jak i zamkniętych.

Art. 3.
Sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych, zawierających ponad 45% alkoholu, pod żadną postacią dla spożycia sprzedawać wolno, sprzedaż napojów sporządzonych ze spirytusu alkoholowego nieoczyszczonego, zawierającego więcej niż 45% alkoholu jest wzbronione.

Art. 4.
Gminy wiejskie i miejskie władne są w obrębie swoich granic uchwalić całkowity zakaz sprzedaży napojów alkoholowych. Uchwała taka winna zapasć być przedmiotem głosowania powszechnego zwykłą większością głosów.

Głosowanie zarządza zarząd gminy bądź z własnej inicjatywy, bądź na żądanie piśmienne przynajmniej 1/5 części mieszkańców gminy, którzy ukończyli lat 21. Zarząd komunalny zarządza głosowanie najdalej w ciągu czterech tygodni od daty przedstawionego wniosku.

Głosowanie odbywa się w dniu świątecznym. Zasady głosowania określają przepisy wykonawcze. Wniosek powziętej uchwały może nastąpić nie później niż po upływie lat trzech od wejścia w życie.

Gdy większość 2/3 ogólnej ilości gmin, wchodzących w obręb powiatu, a obejmujących nie mniej niż 1/2 ogółu ludności powiatu, uchwali całkowity zakaz sprzedaży napojów alkoholowych, powiatowa władza komunalna winna zakaz ten rozszerzyć na cały powiat.

Uchwalony przez gminę, zarówno jak zarządzony przez władzę powiatową zakaz sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych, winien być ogłoszony publicznie w sposób przyjęty w danej miejscowości oraz udzielony w odpisie właściwej władzy akcyzowej i politycznej przynajmniej na 2 miesiące przed nastąpieniem tego roku kalendarzowego, z którego początkiem zakaz ma obowiązywać.

Art. 5.

Liczbę miejsc w detalicznej sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych ogranicza się do jednego na 2500 mieszkańców, przy czem najwyższej połowa z nich może być przeznaczona do wyszynku. Z chwilą wydania niniejszej ustawy ilość obecnie istniejących miejsc sprzedaży nie może być w żadnym razie bez względu na liczbę mieszkańców powiększona, zmniejszenie w stosunku do wyżej określonej normy nastąpi z dniem 1 stycznia 1921 r.

Art. 6.

Miejsca sprzedaży nie mogą mieścić się w promieniu krótszym od 50 metrów od budynków, w których znajdują się warsztaty fabryczne, liczące niżej 50 robotników, oraz krótszym od 100 metrów od zewnętrznych granic budynków, w których mieszczą się kościoły, domy modlitw wyznań w Państwie uznanych, szkoły, sądy, więzienia, dworce i stacje kolejowe, przystanki statków parowych, koszar i zakłady zatrudniające więcej niż 100 robotników.

Odległość 100 metrów dotyczy miast, na wsi zaś odległość ta wynosić powinna metrów 300.

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Ministrem Spraw Wewnętrznych w wypadkach szczególnych ma prawo zezwalać na wyjątki od zasady powyższej.

Art. 7.

Na podstawie ograniczeń, przewidzianych w art. 1 i 2, zakazuje się sprzedaży lub podawania napojów alkoholowych:

- a) nieletnim do lat 18,
- b) uczniom szkół niższych i średnich,
- c) konsumentom na kredyt lub pod zastawę jakichkolwiek przedmiotów,
- d) w bufetach kolejowych, obrębie zabudowań stacyjnych oraz w pociągach, na przystankach statków parowych i na samych statkach,
- e) na całym obszarze zabudowań koszarowych i w obozach wojskowych oraz sklepach i bufetach wojskowych.
- f) na całym obszarze zabudowań fabrycznych i przemysłowych oraz w lokalach i miejscach, przeznaczonych do ćwiczeń sportowych i gimnastycznych.
- g) w domach ludowych i pomieszczeniach straży ogniowej,
- h) we wszystkich miejscowościach:
  - 1) w których zarządzono pobór wojskowy lub mobilizację, wybory do ciał ustawodawczych lub władz komunalnych, przez cały czas trwania tych zarządzeń lub akcji głosowania,

3 367
spółki publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych lub upoważnione przez niego organy administracyjne zakażą sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych na czas wprowadzenia sądów doraźnych, stanu wojkowego lub też tłumnych zebrań ludności,

- i) w niedziele i święta obchodzone w urzędach państwowych, przyczem ograniczenia w tym przypadku wchodzi w życie o godz. 3 dnia przedświątecznego i trwają do godz. 10 rano dnia poświątecznego,
- k) w miejscowościach, położonych poza obrębem miasta powiatowego, wojewódzkiego lub stołecznego, również we wszystkie inne dni tłumnych zebrań ludności, jak targi, jarmarki, odpusty, pielgrzymki, misje i t. p. stosowane będą ograniczenia jak w punkcie i.,
- l) w budynkach, oddanych do użytku służby publicznej.

Art. 8.

Winni przekroczenia przepisów niniejszej ustawy oraz rozporządzeń na jej podstawie wydanych, o ile czyn nie podlega surowszemu ukaraniu w myśl obowiązujących w poszczególnych dzielnicach ustaw karnych, ulegną w drodze administracyjnej karze grzywny do marek 20.000 lub aresztu do 1 miesiąca, w razie zaś powtórzenia przekroczenia grzywny do 100.000 marek lub aresztu do 3 miesięcy.

Kary aresztu i grzywny mogą być nałożone jednocześnie. Nadto może być orzeczone cofnięcie koncesji na sprzedaż lub wyszynek napojów alkoholowych.

Art. 9.

Karom wyszczególnionym w art. 8. ulegają nie tylko właściciel zakładu, względnie jego zarządca, lecz również służba, która dopuściła się przekroczenia przepisów niniejszej ustawy.

Art. 10.

Wszelkie zobowiązania, zaciągnięte z odejściem niniejszej ustawy, są nieważne.

Art. 11.

Do współdziałania w wykonywaniu przepisów niniejszej ustawy Minister Zdrowia Publicznego w porozumieniu z właściwymi Ministrami powoła organy władz Państwowych i komunalnych, jak również organizacje społeczne, mające na celu walkę z alkoholem, zrzeczenia oświatowe i spółdzielcze.

Art. 12.

Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu, o ile zaś chodzi o wykonanie na obszarze b. dz. pruskiej, — Ministrowi tej dzielnicy w porozumieniu z Ministrem Zdrowia Publicznego, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu.

Art. 13.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: Trąpczyński.

Prezydent Ministrów:

L. Skulski.

Minister Zdrowia Publicznego:

w. z. J. Jaworski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

S. Wojciechowski.

Minister Skarbu:

W. Grabski.

Minister b. dzielnicy pruskiej:

W. Seyda.

Powyższe rozporządzenie podaję do wiadomości, z tem nadmienieniem że przestępstwa będą surowo karane. Posterunki Policji Państwowej wzywam do ścisłej kontroli. Raporta z dokonanej rewizji oczekuje do wtorku każdego tygodnia.

Leszno, dnia 17. 2. 1921.

Starosta.

dwóch latach roboty za okragło 50 milionów na które udzielił mi rząd zapomogę w ogólnej przeszło 28 milionów marek.

Prace takie zwykłe w sposób doraźny, leżytego przygotowania podjęte, w małej tylko można niestały zaliczyć do celowych. Wykazy bowiem, iż nie rzadko koszta wykonanych, przekraczały 10 i więcej razy, rzeczywista podjętej pracy mimo uwzględnienia obecnych runków i cen robocizny i materiałów. Inne zaś, które dla braku potrzebnych materiałów, jak kamienie przy budowie szos, pozostaną na lata nieukończonymi, są również niekorzystne.

Demobilizacja powiększy niezawodnie w bierzącym bezrobocie, z którym, o ile obecne przewidzenia, liczyć się trzeba będzie może kilka lat, aż się ureguluje normalniejsze stosunki spodarcze.

Opinia, że udzielenie zapomóg przez czas bicia, wywiera wpływ demoralizujący na społeczeństwo pobierające takie wsparcie przenikłe już, w estki koła interesowane. Wobec tego za rząd, instytucje samorządowych i społeczne wogóle jest bezwarunkowy obowiązek, zabezpieczenie zatrudnienie chętnym do pracy.

Na popieranie robót podjętych dla zatrudnienia bezroboczych, pomieszczono w budżecie b. Dz. Pruskiej za okres 1. stycznia do 31. grudnia znaczne sumy.

Aby jednak przy wyczerpanej akcji stworzenia dla robotników uniknąć wyżej wymienionych uchybień należy organizacją więcej niż dotąd centrować na jednym miejscu, w którym każdego czasu pogląd, czy które z projektowanych przedsiębiorstw proponowanych do udzielenia wencji z funduszy państwowych uważać nadanych warunkach za korzystne do wykonania miarę tego rozdzielać zapomogi. Jak wyżej wspomniano wstawił Departament Robót Publicznych budżet znaczne środki na popieranie przedsięwzięcia dla zatrudnienia bezroboczych jego więc obowiązkiem będzie czuwać nad celowym użytkowaniem środków w sposób wyżej podany.

Powyższy cel osiągnie się jeżeli władze państwowe pod względem wykonania większych robót w pierwszej linii w rachubę wziętych wcześniej doniosą Dep. Robót Publicznych projektowanych u nich robotach.

Instytucje samorządowe, które korzystają z państwowych funduszy bądź to w formie beżnej zapomogi lub pożyczki na dogodnych warunkach winne podwoić starania swoje w przygotowaniu celowych robót, zważając na okazje uzyskania kapitału jakie w normalniejszych warunkach bezprzezwyciężaliby wykluczone. Z zastrzeżeniem pewnych runków, będą mogły i przedsiębiorstwa przy subwencji państwowych korzystać o ileż uznana będzie za pożyteczną dla dobra ogólnego.

Instytucje samorządowe mają więc obowiązek już dla własnego interesu donieść Dep. Robót Publicznych o każdym w zakresie ich działalności dającym się celowo w przedsiębiorstwie obowiązkowym na razie nie było do odczuwania u nich w go bezrobocia.

Subwencionowane przez Rząd roboty i ruchomione w miarę potrzeby i celności nadanych warunków dla odnośnego wypadku ustawa. Z podań o subwencje samorządów względnie przedsiębiorstw prywatnych wynikać winien krótko projektowanego przedsiębiorstwa, koszta ogólne potrzebne do wykonania materiały będą do dyspozycji i czy istnieje już projekt. Departament ewentl. przedłożenia projektu do zbadania.

podług wskazówek poprzednich przedkładać zwykłą drogą urzędową Dep. Robót Publicznych do 15 lutego r. b. względnie bezwzględnie po powzięciu decyzji Władze samorządowe przesyłają podania Województwom gdzie będą zaopiniowane i Dep. Robót Publicznych przedłożone z podkładkami dla zbadania.

Szef Departamentu.

W z. (—) B Zakrzewski.

Poznań, dnia 15 stycznia 1921.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej.
Departament Robót Publicznych.

Ogłoszenie.

Departament Rolnictwa i D. P. podaje do wiadomości, że superfosfat który dotychczas dostarczany był wyłącznie wzamian za zboże, w stosunku 100 kg. superfosfatu za 80 kg. zboża z dniem 1 stycznia 1921 r. rolnicy otrzymywać mogą również za gotówkę a mianowicie w stosunku 100 kg. superfosfatu za 72 kg. zboża, czyli przy cenie 550 mk. za 100 kg. zboża, za 396 marek, z warunkiem wypłacania należności w przeciągu czterech tygodni od odebrania towaru. Cena powyższa obowiązuje loco stacja odbiorcza, i odbiorcy nie ponoszą żadnych kosztów z tytułu dostawy surowców do fabryki i superfosfatu do stacji odbiorczej.

Leszno, dnia 12. II. 1921. Sobeski, Starosta.

OBWIESZCZENIE

dotyczące zasiłku wojennego.

Ponieważ stary rok 1920 - 21 z dniem 30 marca b. r. się kończy i nowy, a więc 1921 - 22 nastaje, wzywam wszystkie magistraty, zarządy gminskie i zarządy dworskie o możl. spieszne nadesłanie nowych wniosków o udzielenie wojennego zasiłku familijnego tych osób, którzy w starym roku zasiłek pobierali wraz z poświadczeniem wojskowym i opinią (pod uwagi) czy są dalszego wsparcia potrzebujący, lub też się stosunki domowe polepszyły tak, że dalsze placenie zasiłku może być zawieszane.

Wnioski można zarządzać z Wydziału wsparć familijnych przy Wydziale powiatowym.

Leszno, dnia 11. 2. 21. Sobeski, Starosta.

Rozporządzenie

w przedmiocie cen za jare żyto i pszenicę oraz groch do siewu uznane na mocy próbki.

Na mocy art. 12. ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21. (Dzien. Ustaw nr. 56 poz. 348) rozporządzam, co następuje:

Art. 1.

Stawki procentowe za ziemiopłody, uznane za siewne przez Izbe Rolnicza na spichrzu (według próbki), przewidziane w art. 2. pod B. rozporządzenia z dnia 28 listopada 1920 r. w przedmiocie jarego zboża i grochu siewnego ze zniw roku 1920 w b. dzielnicy pruskiej (dzien. Urz. nr. 77 poz. 523) zmienia się dla żyta, pszenicy i grochu.

Stawki te wynoszą:

1. dla żyta i pszenicy 30%

2. dla grochu 40%

cen wyznaczonych dla producenta, za odnośne ziemiopłody aprowizacyjne.

Art. 2.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Poznań, dnia 5 lutego 1921 r.

Minister byłej dzielnicy pruskiej.
W. Kucharski.

Powyższe rozporządzenie podaje do wiadomości.

Leszno, dnia 15. 2. 1921. Sobeski, Starosta.

Rozporządzenie w przedmiocie gospodarki mięsem.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnej Rady Ludowej z 7 stycznia 1919 r. w połączeniu z art. 2 ustawy z dnia 1. sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dziel. prusk. (Dziennik Praw nr. 64 poz. 385) oraz z art. 1. dekretu Ministra b. dziel. prusk. z dnia 13 listopada 1919 r. (Tyg. U. nr. 62 str. 334) rozporządzam, co następuje:

Geny.

Art. 1.

Znosi się ceny maksymalne na bydło rzeźne wszelkiego rodzaju, mięso oraz wyroby mięsne. Książki z akupu i sprzedaży.

Art. 2.

Handlarze i rzeźnicy (hurtownicy i detaliści) obowiązani są zapisywać w przepisanych książkach zakup wszelkiego rodzaju inwentarza rzeźnego i hodowlanego oraz mięsa w myśl rozporządzenia z dnia 15 lutego 1920 r. (Dziennik Urzęd. nr. 8 poz. 66). Handlarze obowiązani są zapisać oprócz tego sprzedaż inwentarza, a rzeźnicy hurtownicy sprzedaż mięsa wołowego i skopowego.

Ochrona bydła.

Art. 3.

Punkt j) artykułu 13 rozporządzenia z dnia 20 sierpnia 1920 r. (Dzien. Urzęd. nr. 49 poz. 404) otrzymuje brzmienie:

j) tryki, buhaje i knury w ilości potrzebnej w danym gospodarstwie do reprodukcji.

Art. 4.

Uzupełnia się ustęp 1 artykułu 13 rozporządzenia z dnia 20 sierpnia 1920 r. (Dziennik Urzęd. nr. 49 poz. 404) punktem k) o brzmieniu:

k) tryki, buhaje, knury w ilości każdej, o ile są zapisane do ksiąg za rodowych związków hodowlanych i posiadają przez nie wydane świadectwa.

Przepisy karne.

Art. 5.

Przekraczanie lub usiłowanie przekraczania artykułu 2 niniejszego rozporządzenia podlega karom, przewidzianym w art. 2 i 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 1920 r. (Dziennik Urzęd. nr. 8 poz. 66).

Art. 6.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 14 lutego 1921 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą:

a) artykuły 2 i 7 rozporządzenia z dnia 1 grudnia 1920 r. (Dz. Urzęd. nr. 78 poz. 528).

b) art. 2 i 3 rozporządzenia z dnia 13 lipca 1920 r. (Dziennik Urzęd. nr. 38 poz. 345).

c) wszelkie przepisy władz wojewódzkich, powiatowych i miejscowych, o ile stoją się w sprzeczności z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Poznań, dnia 3 lutego 1921 r.

Minister byłej dzielnicy pruskiej.
W. Kucharski.

Powyższe rozporządzenie podaje do ogólnej wiadomości i zastosowania się.

Leszno, dnia 14. 2. 21 r. Sobeski, Starosta.

Urząd Osadniczy zamierza rozparcelować majątki Nowawieś, Tarnowo, Kłoda, Moraczewo i Zbarzewo pow. leszczyński. W celu porozumienia ma się z adiacentami i reflektantami na parcelę wyznaczono terminy pałacelacyjne i to:

1) wtorek dnia 22 lutego br. przed poł. o godz. 8-tej w Kłodzie,

2) środa dnia 23 lutego br. przed poł. o godz. 9 tej w Moraczewie,

3) czwartek dnia 24 lutego br. przed poł. o godz. 10-tej w Tarnowie,

4) piątek dnia 25 lutego br. przed poł. o godz. 9.30-tej w Nowejwsi,

5) wtorek dnia 1 marca br. po poł. o godz. 2-giej i dzień następny w Zbarzewie.

Leszno, dnia 9. 2. 1921. Sobeski, Starosta.

360 Następujące osoby mają zamiar wyprowadzić się do Niemiec:

Leszno: Krebs August, Thiel Roman, Lösch Juliana, Naftaniel Alfred, Jakoby Betty, Stein Haus z żoną, Liebehunschel Elsa, Schuh Jakob, Hoffmann Gustaw, Kubatzki Jan, Franz Marja, Wilde Walenty, Schlabs Anna.

Strzyżewice: Schul Ernst.

Grodzisk: Fabisch Eleonora, Kłólikiewicz Kasper.

Rydzyzna: Peikert Walenty.

Kaczkowo: Nowakowska Marja.

Dąbce: Brause Pauline

Tarnowa Łąka: Weigt Rosina.

Jablona: Tschanke Meta

Zaborowo: Heinze August z rodziną.

Antoniewo: Smojska Helena.

Rojaczyn: Kirste Fryderyk.

Wielkie Krzycko: Klupsch Karól.

Bielawy: Koch Eduard z rodziną, Hübscher Emil

Wszyscy ci, którzy mają jakiegokolwiek pretensję do powyższych osób, zechcą się zgłosić w przeciągu 3 dni do starostwa w Lesznie — pokój nr. 7.

Leszno, dnia 16. II. 1921. Sobeski, Starosta.

Oglądaczowi mięsa i trychin p. Józefowi Matuzewskiemu z Osieczny powierzam osiecki obwód rewizorski do którego należą miejscowości: Osieczna, Swierczyna, Kleszczewo, Chmielkowo i Berdychowo.

Leszno, dnia 15. II. 21. Sobeski, Starosta.

Zaraza pyska i racie ustąpiła w wszystkich miejscowościach obwodu osieckiego.

Osieczna, dnia 11. 2. 1921.

Komisarz obwodowy.

Szawelski.

Nutzholzverkauf

aus dem diesjährigen Einschlage am Donnerstag den 3. März cr. von vorm. 11 Uhr an im Nitschke'schen Gasthose in Wloszakowice gegen Barzahlung.

Stüben: Jagen 19, 29 und 38. 10,50 fm. Nutzenden und 255 fm. Nutzrollen 2 1/2 m lang.

Lieferen: Jagen 26. 92,67 fm. Nutzenden.

Wloszakowice, den 15. Februar 1921.

Die Neblerverwaltung.

Placimy

najwyższe ceny i prowizje za kartofle,

sadzonki uznane i nieuznane, jadalne oraz fabryczne.

Prosimy zażądać natychmiast listów przewozowych.

Kupujemy także wszelkie inne ziemiopłody.

Centrala Rolników Poznań,

Plac Wolności 17.

Telefony: 1280, 1290, 1754, 1246. Skrzynka poczt. 338.

Sprzedaż

drzewa użytkowego.

We wtorek dnia 1. marca rb. o godz. 11. przed południem w lokalu Nitschkego w Wloszakowicach

odbędzie się

sprzedaż sosnowego drzewa użytkowego ze zrębu zeszłorocznego za natychmiastową zapłatą: odział 49a sosny od nr. 545 do 2325 — 1629,18 m³

Handlarze drzewa do sprzedaży depuszczeni.

Wloszakowice, 15. lutego 1921.

Zarząd lasów Wloszakowice.

Lieferer-Nutzholz-Verkauf

aus dem vorjährigen Einschlage am Dienstag den 1. März von vorm. 11 Uhr an im Nitschke'schen Gasthose in Wloszakowice gegen Barzahlung:

Schlag Jagen 49a

Lieferen von Nummer 545 bis 2325 — 1629,18 fm.

Wloszakowice, den 15. Februar 1921.

Die Neblerverwaltung.

Sprzedaż

drzewa użytkowego.

Dnia 3. marca rb. o godz. 11. przed południem w lokalu Nitschkego w Wloszakowicach

odbędzie się

sprzedaż drzewa użytkowego z zrębu

tegorocznego za natychmiastową zapłatą: Oddziały 19, 28, 38: kłoców dębowych 10,50 m³ wałków użytk. — 255 m. p. 2,5 m. dług. Oddział 26: kłoców sosnowych 93,67 m³.

Sprzedaż przeznaczona dla konsumentów i rzemieślników.

Wloszakowice, 15. lutego 1921.

Zarząd lasów Wloszakowice.

Do oprawiania roczników

„Oredawnika“

poleca się

A. Boremski, introligator,
Leszno, Aleje Krasińskiego.

Zum Einbinden v. Jahrgängen

des „Oredawnik“

empfiehlt sich

A. Boremski, Buchbindermeister,
Leszno, Aleje Krasińskiego.